

ಹೇಗೆ ಘೋಷಣೆಯಲ್ಲಿ ನಡೆಯುತ್ತಿದ್ದಾಗ, ಕಥೆಗೊಂದು ತಿರುವು ಪ್ರಾಪ್ತವಾಯಿತು – ಒಂದು ದಿನ ಆ ಘೇಂಡಾಮ್ಯುಗ ಕಾಣಿದಾಯಿತು. ಸಾನು ಮಾಡಿ ಬಟ್ಟೆಗಳಾಗಿ ಅಲ್ಲಿರಾವನ್ನು ತೆರೆದು ನೋಡಿದಾಗ ಘೇಂಡಾಮ್ಯುಗ ಕಳವಾಗಿರುವುದನ್ನು ಕಂಡು ಅತ್ಯಿಗೆ ಗಾಬರಿಯಾದಳು. ತನ್ನ ತೊಯ್ದು ದೇಹ ಮತ್ತುಮೃಷ್ಣ ಒದ್ದೆಯಾಗುವಂತೆ ಅವಳು ಅತ್ಯಿಳ್ಳ. ನನ್ನ ಅಮೃನ ಬಳಿ ಹೇಳಿಕೊಂಡಕ್ಕು. ತನ್ನ ಗಾಡನ ಮೇಲೆ ಕೇವಳಿಕೊಂಡಳು. ನ್ನಿಂದ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಒಂದು ಕ್ಷಣಿವೂ ಇರಲಾಗುವುದು ಎಂದು ಅವೇಶಪಟ್ಟಳು. ತನಿಗಿಧ್ವನಿ ಗೌರವ ಕಳೆದುಹೋದದ್ದಾಗಿಯೂ ಸಹ ಅವಳಿಗೆ ಅನಿಸಿರುಹುದು.

ನಿಮಗೆ ವಿಂಡಿತ ಗೊತ್ತು, ನಾನು ಅದನ್ನು ಕದಿಯಲ್ಲಿವೆಂದು. ಚೆನ್ನದ ಮೊಟ್ಟೆಯಿಡುವ ಕೋಳಿಯನ್ನು ಕುರುತ್ವ ಮುಟ್ಟಾಳನೇ ನಾನು? ಮತ್ತೆ ಯಾರು ಕದ್ದಿರಬಹುದು?

ದುಡ್ಡ ಮಾತ್ರ ಕಾಣಿದ್ದರೆ ಇಮ್ಮೆಂದು ಆಭಾಷವಾಗುತ್ತಿತ್ತೇ ಎನ್ನುವುದು ಸಂಶಯವೇ. ಘೇಂಡಾಮ್ಯುಗವಲ್ಲವೇ ಕಾಣಿದಾಗಿರುವುದು. ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆ ಮಂತ್ರ ಮಾಡಿಸುವುದಾಗಿ ಅಮೃತದರಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ನಮ್ಮ ಮನೆಯನ್ನು ಮಾತ್ರವಲ್ಲ ನಮ್ಮ ಬೀದಿಯನ್ನೇ ರಂಪಕ್ಕೆ ಒಳಗಾಗಿಸುತ್ತು ಈ ಘೋಷನೆ. ಒಳಗೊಳಿಗೆ ನಾನು ಯಾಕೋ ಚರ್ಚಪಡಿಸುತ್ತಿದ್ದೆ; ಅದು ಕಾಣೆಯಾಗಿರುವುದರಲ್ಲಿ ನಾನು ಭಾಗಿ ಎಂಬಂತೆ.

ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಅತ್ಯಿಗೆ ಅಲ್ಲಿರಾವನ್ನು ತೆರೆದಾಗ ಘೇಂಡಾಮ್ಯುಗ ಅದೇ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಭದ್ರವಾಗಿದ್ದಿದ್ದನ್ನು ನೋಡಿದಳು. ದುಡ್ಡ ಏನೂ ಕಳೆದುಹೋಗಿಲ್ಲ ಎಂಬುದನ್ನು ಖಚಿತಪಡಿಸಿಕೊಂಡಳು. ಕೋಳಿ ಮೊಟ್ಟೆಯ ಮಂತ್ರಕ್ಕೆ ಹೆದರಿ ಯಾರೋ ಹಿಂತಿರುಗಿಸಿ ಇಟ್ಟಿರಬಹುದು ಎನ್ನುವ ಅಮೃನ ಉಹೆಯನ್ನು ಯಾರಿಂದಲೂ ಅಲ್ಲಾಗಳೆಯಲಾಗಲ್ಲಿ. ನಂಬಿರಾಗಿದ ವಿಷಯವಂದರೆ ಈ ನಡುವೆ 24 ಗಂಟೆಯಲ್ಲಿ ನಮ್ಮ ಮನಿಗೆ ಹೊರಗಿಸಿದ ಯಾರೂ ಒಂದುಹೋಗಿರದಿದ್ದು ಎಂಬುದೇ. ಮತ್ತೆ ಹೇಗೆ ಇದು ನಡೆದಿರಲು ಸಾಧ್ಯ? ಮನೆಯಲ್ಲಿ ರುವರೆ ಮಾಡಿರೆಕೆಂಬ ಸಂಶಯ ಹುಟ್ಟುತ್ತದೆ ಅಲ್ಲವೇ? ಹಾಗಾದರೆ ನಮ್ಮಲ್ಲಿ ಯಾರು ಕಳ್ಳು? ಅಷ್ಟು, ಅಮ್ಮೆ ನನ್ನ ತಂಗಿ?

ಘೇಂಡಾಮ್ಯುಗದ ಮೇಲೆ ನನ್ನ ತಂಗಿಗೆ ದೈಷಪಿದ್ದರೂ ಅದನ್ನು ಕದಿಯವಷ್ಟು ಅವಳು ಕೆಟ್ಟಪಳಿಲ್ಲ. ಆ ಶಾಕತ್ವ ಸಹ ಅವಳಲ್ಲಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದು ನನಗೆ ಗೊತ್ತು.

ಅತ್ಯಿಗೆ ಈ ರಿತಿಯಾದ ಒಂದು ಸುಳ್ಳನ್ನು ಹಬ್ಬಿಸಿರುವಳು ಎನ್ನುವ ಕೆಲವರ ಬೆನ್ನಹಿಂದಿನ ಆಪಾದನೆಯನ್ನು ಸುಳ್ಳಮಾಡುವಂತೆ ಏರಡು ದಿನ ಕಳೆದು ಮತ್ತೆ ಅದು ಕಳೆದುಹೋಗಿ ಮಾರನೆಯ ದಿನ ಮೊದಲಿನಂತೆಯೇ ಮತ್ತೆ ಬುದಿತ್ತು. ಈ ಸಲ ಯಾರು ಗಾಬರಿಯಾಗಲ್ಲಿ. ಆದರೆ ಭಯವಿತ್ತು, ಎಲ್ಲಿ ಮತ್ತೆ ಬಾರದೇ ಹೋಗುವುದೋ ಎಂದು. ದುಡ್ಡ ಸುರಕ್ಷಿತವಾಗಿದ್ದಿರಿಂದ ನಾವು ಮತ್ತೆ ಗೊಂದಲಕ್ಷಿಂಳಾದೆವು. ಅಮಾನುಷವಾದ ಏನೇಲೆ ಒಂದು ನಡೆಯುವಂತೆ ಅನುಮಾನ ಉಂಟಾಯಿತು.

ಮತ್ತೆ ಕಳವಾಗಲಾರದೆಂದು ಯಾವ ಭರವಸೆ?

ಅದರಲ್ಲಿರುವ ನಾಣ್ಯಗಳನ್ನು ಖಾಲಿಮಾಡಿ ಆ ಘೇಂಡಾಮ್ಯುಗವನ್ನು ದೇವರ ಪಟಗಳಿರುವ ಸ್ವಾಂಧಿಂತಲ್ಲಿದ್ದುವಂತೆ ಅಮ್ಮೆ ಅತ್ಯಿಗೆ ಸಲಹ ನೋಡಿದಳು. ಆಕೆಯೂ ಬೇರೆ ದಾರಿ ತೋಚದೆ ಇದಕ್ಕೆ ಒಷ್ಟಿಕೊಂಡಳು. ಘೇಂಡಾಮ್ಯುಗ ಈಗ ಬಾಲಿ ಹೊಟ್ಟೆಯಲ್ಲಿ ದೇವರ ರಕ್ಷಣೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟಿತು.

ನಿರಾಶೆಯ ಭಾವನೆ ನನ್ನನ್ನು ಆವರಿಸಿಕೊಂಡಿತು. ಅದನ್ನು ನಿರಂತರವಾಗಿ ಕಳೆದುಕೊಂಡಂತೆ